

MED HÅP

til alle folk

Nr. 2/2022

4

Be for Ukraina

10

40 år i OM
Anne Marit T.
Viljoen

14

Kort- og langtids-
misjon

Operasjon Mobilisering arbeider i over 110 land og motiverer og utrustrer mennesker til å dele Guds kjærlighet med folk over hele verden. OM ønsker å hjelpe til med menighetsplanting og styrke eksisterende menigheter, særlig der Kristus er minst kjent.

OM NORGE er organisert som en forening med medlemmer som har stemmerett på årsmøtet.

OMs visjon er å se levende fellesskap av Jesus-etterfølgere blant de minst nådde.

Med HÅP til alle folk

Redaktør: Abigail Bowen Steinsletten
Grafisk design: Anne-Berit G. Aanestad
Trykk: Synkron media AS.

Annonser

Kontakt OM-kontoret eller
Anne-Berit.Aanestad@om.org

Adresseendringer

Flyttet? Send din nye adresse til:
info.no@om.org

Gaver

OM Norge er en ideell organisasjon som er helt avhengig av gaver. Gaver gir mulighet til skattefritak om du gir oss ditt personnummer per e-post eller telefon. Ønsker du å støtte OMs arbeid, kan du gi en gave via:
Bankgiro: 3000 14 81009 eller
Vipps: 103515

Styret

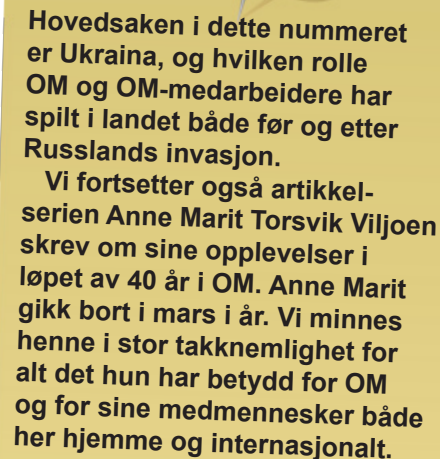
Styreleder: Gulleik Vatnebryn
Styremedlemmer: Gunn Reme Benestvedt,
Merete Stålesen Lillelid, Michelle Ann Linga
og Tor Jøran Kivle.
Varamedlem: Heather Bonett-Smith.

OM Norge

Tinnheiveien 18, 4629 Kristiansand S.
Telefon: 915 41 819
Bankgiro: 3000 14 81009
info.no@om.org
www.om.org

Innhold

Leder	3
Be for Ukraina	4
Hjelp til ukrainske flyktninger	6
Roberto Ramirez	8
40 år i OM	10
Hans Ström, 1938-2022	12
Doulos Hope	13
Kort- og langtidsmisjon	14

Hovedsaken i dette nummeret er Ukraina, og hvilken rolle OM og OM-medarbeidere har spilt i landet både før og etter Russlands invasjon.
Vi fortsetter også artikkelserien Anne Marit Torsvik Viljoen skrev om sine opplevelser i løpet av 40 år i OM. Anne Marit gikk bort i mars i år. Vi minnes henne i stor takknemlighet for alt det hun har betydd for OM og for sine medmennesker både her hjemme og internasjonalt.

Forsidebildet: Thomas og Abigail B. Steinsletten (t.v.) sammen med to andre hjelpearbeidere i Polen. Les mer på s. 6-7.

«Derfor mister vi ikke motet, for selv om vårt ytre menneske går til grunne, blir vårt indre menneske fornyet dag for dag.»

2. Kor. 4, 16

Vår tids Kaleb

Historien om Kaleb i Josvas bok kapittel 14 er fascinerende. Moses sender Kaleb som speider inn i Kanaan for å utforske landet. Han var da 40 år. 45 år senere, altså 85 år gammel, skal Kaleb så innta det landet som Moses lovet ham. Han er fortsatt like sterk som i sin ungdom. Hemmeligheten var - han hadde holdt seg nær til Herren.

Jeg hørte George Verwer tale første gang i Norge i slutten av 60-årene. Som OM-leder i Norge, hadde jeg gleden av å bli kjent med ham og høre hans forkynnelse i årenes løp. I begynnelsen av april i år traff jeg ham igjen i begravelsen til Anne Marit i Kristiansand. I talen sin i kirken ga han en sterk hyllest til henne. Vi kjørte sammen tilbake til Oslo. I løpet av turen sendte han e-poster til folk over hele verden. To uker etter begravelsen i Norge kom han til en ny begravelse i Skandinavia, denne gangen til OMs første leder i Sverige, Hans Ström. Ikke mange dager etter dette reiste han ut og besøkte Logos Hope, som lå til kai i Las Palmas. Deretter talte han på en konferanse for 150 ledere i Albania i begynnelsen av mai. I skrivende stund har han nettopp kommet tilbake fra Kypros, der OM har hatt sin internasjonale lederkonferanse med omkring 400 ledere. Vi som har fulgt George gjennom mange år, vet at hans første prioritet alltid har vært et nært forhold til Herren Jesus Kristus. Hans andaktsliv, hans bønneliv og hans omsorg for andre er et eksempel til etterfølgelse. George blir 84 år i juli i år.

Paulus sier: «Selv om vårt ytre menneske går til grunne, blir vårt indre menneske fornyet dag for dag.» (2. Kor. 4,16). La oss, som Kaleb og George, holde oss nær til Herren og beholde iveren. La oss stå sammen i tjenesten med å formidle evangeliet til nye, unådde folk, både her i Norge og i resten av verden.

Roar Haldorsen Strat – på full fart mot 80

Be for Ukraina

24. februar invaderte russiske styrker Ukraina. Allerede dagen etter ble OM i Ukraina med i et felleskirkelig samarbeid med 109 lokale menigheter. Over 21.000 personer ble mobilisert og godt over hundre tusen flyktninger har så langt fått hjelp.

Tekst og foto: OM internasjonalt

Innsamlede midler har blitt brukt til mottagelse på grensen (ca. 70%), der det raskt ble satt opp hjelpestasjoner og telt for hjelpearbeidere som bl.a. deler ut mat, tepper, soveposer, klær, hygieneartikler, leker, kosedyr og bibler og gir hjelp til folk med spesielle behov.

Noe (ca. 20%) har blitt brukt til spesielle hjelpetiltak som evakuering, bosetting av flyktninger, krise- og traumehjelp, opplæring av frivillige, juridisk bistand og forebygging av menneskehandel.

Resten har blitt brukt til kommunikasjon, diverse utstyr, generatorer, kjøretøy og telt.

OM-teamet i Ukraina fortsetter med å evakuere og hjelpe folk fra de kommunene som er rammet. Videre samarbeider OM med lokale menigheter om å gi husrom til de som har flyktet og skaffe mat og viktig utstyr til krigsrammede ukrainere som er igjen i landet. Via et nettverk som strekker seg tvers over landet, hjelper OM-team folk med å komme seg vestover, og transporterer mat og nødhjelpsutstyr mot øst hvor de trenger forsyninger.

Wayne, OMs landsleder i Ukraina, sier: «Behovene er enorme. Jeg drukner i henvendelser fra mennesker her i Ukraina som ber om hjelp». Det gjør meg trist å vite at vi ikke kan hjelpe alle, men jeg ber om visdom til å bruke ressursene rett og til å strekke oss så langt vi kan for å hjelpe folk. Midlene som har kommet inn, setter

oss i stand til å hjelpe mennesker i krise - så takk for at dere står med oss i arbeidet med å hjelpe dem som har mistet alt».

Fortsett gjerne å støtte OMs tjeneste i Ukraina økonomisk og i bønn. Du kan bidra til hjelpefondet via bank eller Vipps.

Bankkonto: 3000 14 81009

Vippsnr.: 103515

Takk for all bistand!

I tillegg til teamet i Ukraina, har OM-team i nabolandene også engasjert seg for flyktingene. Her er noen bønneemner fra "fronten":

POLEN

De fleste flyktingene har opplevd krigen på nært hold. De er både sårbare og traumatiserte. De fleste av dem har heller ingen ressurser, og de har mistet alt.

Litt etter litt ser vi hvordan tretthet setter inn hos dem vi samarbeider med, og noen uniformerte hjelpearbeidere er nok ikke så hyggelige og imøtekommende som de pleide å være. De fleste av de entusiastiske frivillige fra andre organisasjoner har blitt erstattet av betalt personell. Disse prøver nok bare å gjøre jobben sin, og det er ikke helt som det var i starten. Be om en god atmosfære, og at OM-medarbeiderne kan være gode vitnesbyrd for andre.

MOLDOVA

OM er til stede ved grensen og tilbyr mat og annen hjelp. På OM-senteret blir flyktingene tilbudt overnatting, mat, praktisk hjelp, aktiviteter, fellesskap, bønnesamlinger og veiledning. Be for disse flyktingene, om at de må oppleve helbredelse, håp og retning for fremtiden. Be om at Gud må tale til dem som tar med seg en traktat eller et hefte fra bokbordet.

RUSSLAND

Be om at russiske troende ikke skal bli redde for å tjene Herren i en tid med usikkerhet og krise i landet. Be om at krigen må ta slutt, og om fred mellom Russland og Ukraina, som jo er broderfolk. Måtte Gud helbrede både hjerter og land!

ROMANIA, TSJEKKIA OG SLOVAKIA

Også her er OM-team i full sving med å hjelpe flyktinger på alle mulige måter.

Be om at medarbeiderne må få nye krefter og oppleve at de er til stor velsignelse for flyktingene de hjelper. Et spesielt bønneemne fra OM-teamet i Romania er mye visdom til å kunne hjelpe de av flyktingene som er sterkt traumatiserte.

Abigail Bowen (ytterst t.v.) og Thomas Steinsletten (ytterst t.h.) ledet hjelpeteamet i Lublin.

Hjelp til ukrainske flyktninger i Polen

Tekst: Abigail Bowen Steinsletten

Foto: Privat

I en uke i mars ledet min mann Thomas og jeg et lite team i Lublin i Polen ved grensen til Ukraina. OM Norge sendte oss til Lublin for å melde oss som frivillige med 'Kristne for Ukraina' og støtte de lokale menighetene som hadde startet et felles hjelpearbeid for de ukrainske flyktningene som hver dag strømmet over grensen.

Hjelpearbeidet i Lublin

Forsyninger var blitt samlet i store varehus i Lublin, og dette skulle pakkes om og leveres til lastebiler for videre transport inn til ukrainske grupper på den andre siden av grensen. Vi skulle hjelpe til med å pakke lastebiler og møte ukrainske flyktning-familier som kom til byen og innlosjere dem i kirkens nettverk av mottakssentere.

Hver morgen møttes vi i en av kirkene for å starte dagen i tilbedelse og bønn sammen med de andre frivillige. Daglig var det rundt 15 frivillige som hjalp til. Noen hadde kommet for noen få dager, andre for flere uker. De kom fra flere forskjellige land, bl.a. USA, Sverige og Hviterussland for å nevne noen. Så ble vi sendt ut på oppdrag i grupper. Noen for å bli med å pakke forsyninger på lageret, noen for å kjøre til grensen og hente og transportere nyankomne flyktninger, noen for å ta imot flyktninger på buss- og togstasjonene, eller besøke dem der de var innlosjert.

Enorme flyktningestrømmer til Polen

Over 2,5 millioner ukrainere har ankommet Polen de siste månedene. Under halvparten har blitt værende der, og mange har reist videre, bl.a. til Skandinavia. Vi ble imponert over det vi så av Polens respons

på flyktningestrømmen. På tog- og bussstasjonene kom det opp skilt på ukrainsk, og mange polske frivillige stod klare til å ta imot og hjelpe flyktningene videre. Det var bord der folk satt klare til å hjelpe med reisepapirer og bestillinger. Det var separate venterom med lekeområder for barn, ekstra senger, mat, klær og forsyninger. Det var også en militær tilstedeværelse i byen med det formål å se etter menneskehandlere.

På vei til oppdrag med å dele ut forsyninger, stakk vi som regel innom en leketøysbutikk eller et supermarked for å høre om vi kunne få noe ekstra å dele ut. Butikkeierne var veldig sjenerøse og la f.eks. med noen fargebøker, søtsaker og leker gratis i kurvene våre.

Kjæledyr og varme klemmer

Heldigvis var det både russisk- og ukrainskspråklige i teamet vårt, og de fikk god kontakt med barna og familiene vi møtte. Mens jeg blåste såpebobler og lekte med lekebiler, kunne de høre på foreldre, besteforeldre og eldre barn fortelle om reisen så langt. Ved noen anledninger var det mulig å be sammen med dem, eller hjelpe dem med

et måltid eller en billett, men mest av alt trengte disse flyktningene å bli hørt, ønsket hjertelig velkommen og få en klem. Ellers var det ganske mange kjæledyr på stasjonene - hunder, katter og fugler - som ofte ble en fin måte å komme seg over språkbarrieren på.

«Ikke mer krig»

Situasjonen på mottakssentrene forandret seg fra dag til dag. Mange familier og enkeltpersoner som kom inn, reiste videre igjen etter et kort opphold. Den første dagen fikk jeg kontakt med en gruppe barn i et av husene på et mottak utenfor byen. Først spilte vi fotball, og så delte jeg ut skissebøker og pinner til dem. Vi hadde det veldig gøy med å tegne portretter av hverandre i bøkene. En gutt tegnet et ukrainsk flagg på forsiden av sin lille bok og skrev «Ikke mer krig». Like etterpå måtte barna reise videre til neste sted. Det var trist å si farvel, men på vår siste dag møtte vi dem helt tilfeldig i sentrum av byen. Det var så godt å se dem igjen. Mine bønner er med dem nå, uansett hvor de er.

Roberto Ramirez

- fra Costa Rica til Ukraina

Tekst: Daniel Bates

Foto: Kate Toretti (portrettbildet)
og Ellyn Scellenberg (OM-teamene)

«Jeg forsto at Gud kalte meg til å tjene folket i Ukraina, og ikke Ukraina som land», sier Roberto Ramirez etter at han måtte forlate landet på grunn av den økende konflikten mellom Ukraina og Russland.

UT AV UKRAINA

Roberto er opprinnelig fra Costa Rica. Han ble med i OM i Ukraina i mai 2021. Samtidig som han var en del av OM-teamet, engasjerte han seg i lokalt menighetsarbeid. Mindre enn et år etterpå var situasjonen snudd opp ned i landet. På grunn av den stadig økende risikoen for invasjon, ble

Roberto og noen andre team-medlemmer rådet til å forlate landet. «Jeg syntes i grunnen ikke det var så vanskelig å dra, for jeg trodde vi snart skulle tilbake igjen», innrømmer Roberto. «Vi fikk beskjed om å holde oss ute av landet noen uker til konflikten hadde lagt seg. Det var først når invasjonen var et faktum, at følelsen av tap oppsto. De første dagene var frustrerende.

Jeg ville være i Ukraina og hjelpe folk i nød, og ikke gå der og føle meg fullstendig unyttig. Mine beste venner og alt jeg eide var jo igjen, og kanskje var stedet vi bodde, eller huset til naboen, eller menigheten, bombet. Den eneste informasjonen vi fikk, var gjennom nyhetene».

NY RETNING

Roberto ble født på Costa Rica, og oppdratt i en kristen familie. Som seksåring var han med i kristent barnearbeid, og ga sitt liv til Jesus. Da han var i slutten av tjuetårene, hadde han en god jobb som ingeniør, drev menighetsarbeid på deltid og planla bryllup.

«Men Gud kalte meg til noe helt annet», forteller han. «En dag kommer pastoren til meg og sier: Roberto, jeg ser at du har en nød for de unådde, og jeg vil ikke at den tjenesten du har her nå skal bli en unnskyldning for ikke å gjøre det Gud kaller deg til. Du får være her til september, ikke lenger!»

Misjonsarbeid i kortere perioder i Nord-Afrika og i Sørøst-Asia bekreftet for Roberto at han skulle tjenestegjøre i andre land. «Min forlovede trivdes godt med å arbeide i den lokale menigheten og delte ikke mitt misjonskall.» Etter lang tid i bønn tok Roberto den vanskelige avgjørelsen å bryte forlovelsen. Han sa opp jobben og ble med i OM på heltid i april 2018. På Costa Rica hadde han forskjellige oppgaver, blant annet innen administrasjon og pengeinnsamling.

Etter videreutdanning i teologi, ble Roberto rolig for at Gud kalte ham til Ukraina. «Det spesielle med Ukraina er at det er en liten, men veldig dedikert evangelisk kirke der som gjerne vil gjøre en innsats, men som trenger å bli mobilisert og utrustet til tjeneste», sier Roberto.

PÅ GRENSEN

Mindre enn et år etter at han kom til Ukraina, var Roberto strandet på utsiden av det landet Gud hadde ledet ham til. Der, på grensen, forsto han at han likevel kunne tjene folket i Ukraina, bare på en annen måte enn han hadde tenkt. «Det å arbeide med OM-teamet på den polsk-ukrainske grensen har vært en lekse i ydmykhet. Det er mye vi ikke kan gjøre, men vi kan være lydige mot Gud. Ingenting av det vi gjør, er forgyves. Hver lille ting, det være seg å blåse opp ballonger, skjenke kaffe eller bare snakke med noen og smile til dem, vil ha betydning for fremtiden», sier han.

I løpet av de første ukene på grensen fant Roberto ut at menneskene han skulle hjelpe var like mye en velsignelse for ham som han var for dem. «En herlig fyr var så imponert over at en fra Costa Rica kunne snakke ukrainsk, selv om jeg snakker langt fra flytende! Dagen etter kom han med ukrainsk mat til oss, fordi han tenkte at vi savnet den! De tenker ikke bare på seg selv, men har også omsorg for oss, på tross av omstendighetene. Alt dette gjør meg ydmyk, og jeg vil fortsette å tjene folket i Ukraina, hvor enn de måtte befinne seg», sier Roberto.

Hver dag strømmer hundrevis av ukrainske flyktninger over grensen til nabolandene.

40 år i - Anne Marit T. Viljoen

6.11.1958 - 26.3.2022

I januar i år kunne Anne Marit Torsvik Viljoen feire 40 års tjeneste med OM. Knappe tre måneder senere sovnet hun stille inn på lindrende enhet ved Sørlandet sykehus, 63 år gammel.

Vi er svært glade og takknemlige for alt Anne Marit har betydd både for OM og for alle de menneskene hun kom i kontakt med, både her hjemme og på andre OM-felt. I Norge har hun vært både sekretær, daglig leder og landsleder. De siste årene hadde hun, i tillegg til sine verv i OM internasjonalt, en rolle som konsulent og støttespiller for staben i OM Norge. Hun vil bli husket for sine gode lederegenskaper, et utrettelig misjonsengasjement, urokkelig tillit til Guds ledelse og ikke minst for en ekte og varm omsorg for mennesker rundt seg.

Før hun døde, skrev Anne Marit en artikkelserie om sitt liv i OM. I forrige nummer fortalte hun om hvordan hun ble med i OM og om liv og utfordringer både i OM i Norge og i Belgia. Her kommer fortsettelsen.

LOVE EUROPE

Etter to og et halvt år som sekretær ved OM-basen i Zaventem i Belgia var jeg tilbake på det norske OM-kontoret. Landslederen var sliten og ønsket et sabbatsår, og jeg skulle drive kontoret mens han var borte. Dette var i mai 1989, og denne sommeren skulle vi alle delta på LOVE EUROPE - den nye sommerkampanjen som var et samarbeid med mange andre organisasjoner. Med nesten syv tusen deltagere samlet i Tyskland, et par tusen mer enn ventet, midt i en hetebølge, ble det en sommer ingen av oss noen gang vil glemme. Vi følte at vi var med på noe historisk. Et visst kaos, men Gud var mektig til stede.

I november samme år falt Berlinmuren og det såkalte 'jernetppet' inn til Øst-Europa var historie.

Opp- og nedturer

Det ble slitsomme år i Norge, og etter en konflikt, var jeg totalt utbrent og trengte en pause. OM tok godt hånd om meg - først gjennom et fem-ukers kurs i England og deretter et halvår i en amerikansk menighet. Igjen opplevde jeg Guds omsorg, Guds nåde og Gud som ga nye muligheter.

Etterpå ble det mitt kjære Belgia igjen, hvor jeg fikk være med å utvikle et nytt konferansesenter ved basen i Zaventem.

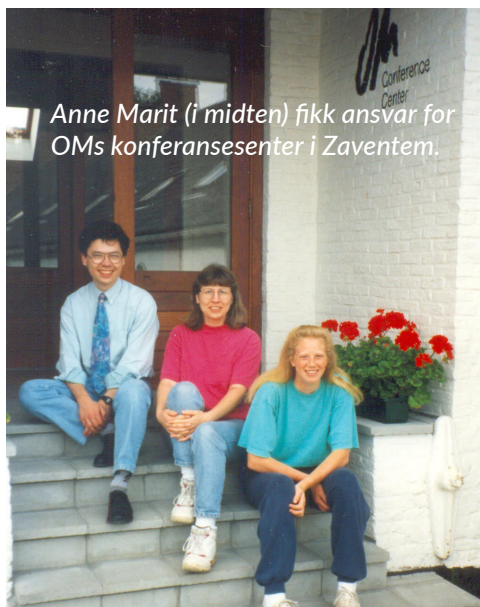

De norske deltagerne på den aller første LOVE EUROPE-konferansen.

- Når livet raknet, var det godt å være en del av en organisasjon som OM, hvor gode ledere og sjelesørgere 'fanget meg opp' og fikk stablet meg på bena igjen. Samtidig er Gud den ultimate Far og hjelper, som ved sin nåde og Hellige ånd styrker og helbreder og gir nye sjanser, også når en tror at alt er over.

Fra Anne Marits blogg "Tanker om livet, døden og håpet"

Regnskapskontoret var desentralisert og det samme var sommerkampanjene. Det var derfor mindre behov for både kontorer og biler, noe som frigjorde plass og ga nye visjoner. Den lokale menigheten fikk leie møtelokaler, og kontorene ble omgjort til soverom. Etter hvert ble det holdt kurs og konferanser for både OM og andre organisasjoner som trengte rimelige fasiliteter.

Anne Marit (i midten) fikk ansvar for OMs konferansesenter i Zaventem.

'SP' - og bryllup!

Planen var langtidstjeneste i Belgia, og etter hvert var jeg ganske så etablert med både leilighet utenfor basen og katt. Så en dag dukket en sørafrikaner opp. Alwyn Viljoen kom over fra England for å lede kurset for regnskapsfolk, og siden jeg hadde ansvar for at alle hadde seng og mat, måtte vi samkjøre oss litt. Han var ganske ny i OM og kjente ikke så mange, og jeg undret meg nok litt over at han stadig var innom kontoret mitt

for en prat. Vi ble snart gode venner, og fikk etter hvert det som i OM bare går under forkortelsen SP – «social permission», dvs. tillatelse til å treffe hverandre alene, men bare på offentlige steder – det er strenge regler for slikt i OM!

Høsten -96 reiste vi til Sør-Afrika og besøkte Alwyns familie, og i desember reiste vi til Norge og feiret jul hos min mor i Kristiansand. Våren 1997 ble det bryllup i Kristiansand, med mange gjester fra både fjern og nær. Deretter flyttet jeg til England og ble en del av Alwyns team.

Livet skulle snart ta en uventet vending.

26. april 1997 ble det bryllup i Kristiansand!

- Alwyns store sjokk kom da han så at alle bryllupsgavene ble åpnet, registrert og stilt ut, slik at gjestene kunne se hvem som hadde gitt hva. Dette hadde han aldri vært med på før, og tenkte «for et kjøpepress!» Jeg hadde aldri tenkt på at dette kunne være problematisk, det var jo helt vanlig hos oss.

Fra Anne Marits blogg "Tanker om livet, døden og håpet"

Hans Ström

21.3.1939 - 31.3.2022

Enda en OM-pioner gikk bort i mars. Hans Ström ble 83 år.

Hans vokste opp i Sverige, utdannet seg til ingeniør, giftet seg med Ruth og var aktiv i en menighet i Jönköping. Som nygifte kom Hans og Ruth i kontakt med OM på et møte i menigheten deres der OMs Europaleder, Jonathan McRostie, talte. Dette møtet fikk avgjørende betydning for dem, og ble begynnelsen på et livslangt engasjement med OM. De reiste ut med OMs første skip, Logos, og fortsatte deretter til India for en periode.

På begynnelsen av 70-tallet startet Hans OMs arbeid i Sverige, og familien bosatte seg i Smålandsstenar. Hans hjalp også til med å starte OM i Norge, og i en periode på 90-tallet da OM Norge stod uten landsleder, påtok han seg rollen som fungerende landsleder, og reiste med tog fra Sverige til Oslo for å være med på hvert eneste styremøte.

Hele livet hadde Hans et spesielt hjerte for India. Han reiste tilbake dit flere ganger og fortsatte å støtte misjonsarbeid i landet fra Sverige.

Hans var en sterk, men samtidig ydmyk leder med et stort tjenersinn. Han var en varm og klok omsorgsperson og en dyktig forkynner.

Våre tanker går til Ruth, de to barna Stefan og Elisabeth og deres familier.

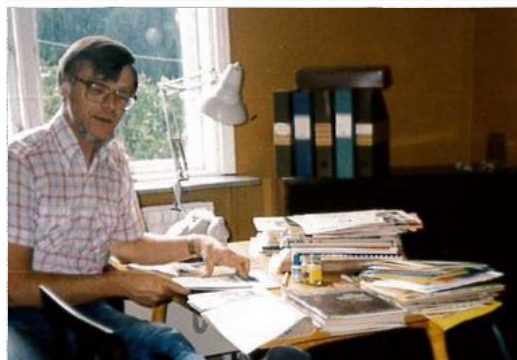

Foto: OM Sverige

Logos Hope

Havn

Sevilla, Spania

Ceuta, Spania

Valletta, Malta

26. mai - 29. juni

30. juni - 8. juli

12. juli - 1. august

DOULOS HOPE

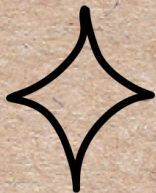
OMs skipstjeneste kan med glede og stolthet annonsere innkjøpet av et nytt misjonsskip!

25. mai i år overtok OM formelt skipet, som er bygget i Tyskland i 1991, og skal få navnet Doulos Hope. Skipet er litt mindre enn Logos Hope, og skal bygges om og renoveres i 12-18 måneder, før det skal settes inn i tjenesten med å bringe kunnskap, hjelp og håp sammen med søsterskipet Logos Hope.

	<p>F. Reme Holding AS</p>
	<p>Reinhartsen 1931</p>
<p>ENTREPRENØRFORRETNING</p> <p>VAVIK OG TØNNESEN AS</p>	<p>Malermester Bjarne Andreassen tlf: 91 58 60 70</p> <p>Tømmerstø, Kristiansand maling/tapetsering/gulvlegging/sliping</p>
	
<p>RICHARD ANDERSEN</p> 	<p>Projektor, tolkesystem og alt i AV-utstyr</p> <p>- ein leverandør som bryr seg</p> <p>6100 Volda - Tlf. 70 07 85 11 www.andas.com</p>

KORT- OG LANGTIDSMISJON

Gud ønsker å br

Region
hel
1-2 år

Summit '22 - Hiking på stier i Himalaya

I dette området i Himalaya har mange mennesker
aldri hørt om Guds kjærlighet.

M
Region
hel
6-12 måne

Start: August 2022
5-9 måneders engasjement
Heltid

Når du blir med på Summit i fem eller ni måneder,
bruker du en del av tiden din utenfor byen. Mens
dere reiser i par gjennom landsbyene, deler dere de
gode nyhetene, og overnatter på gjestehus og i lokale
hjem.

Uke dine ferdigheter og dine gaver!

Muligheter til å tjene Gud med ditt yrke

Lærere

Region: Sentral-Asia

deltidsstilling

1-2 års engasjement

IT-ansvarlig

Region: Den arabiske halvøy

deltidsstilling

1-2 års engasjement

Regnskapsfører

Region: Sørøst-Asia

deltidsstilling 50% til 75%

1-2 års engasjement

Mekaniker

Region: Nord-Afrika

deltidsstilling

1-2 års engasjement

Fysioterapeut / Ergoterapeut

Region: Sentral-Asia

heltidsstilling

1-2 års engasjement

Evangelist i sosiale medier

Region: Kaukasus

heltidsstilling

1-2 års engasjement

Hope for MENA* - medisinsk hjelp til flyktninger

Teamet vil arbeide med flyktningsbarna ved «Centre of Hope». De vil gi opplæring i hygiene og førstehjelp, gi medisinsk hjelp, og oppmuntre og be for barnas familier. I tillegg til det medisinske engasjementet, vil teamet også ta del i bibelundervisning.

Dato: 3. - 15. august 2022

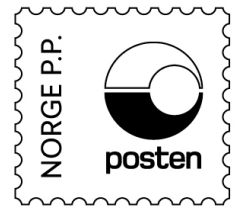
Søke innen: 17. juli 2022

Pris: 650 Euro

Alder: 18 -

* OM Middle East North Africa

Returadresse:
Operasjon Mobilisering Norge
Tinnheiveien 18, 4629 Kristiansand S.

love
SLETTHEIA
SOMMERLEIR

2.-10. juli 2022

KRISTIANSAND

Bli med på TeenStreet 30.juli-5.august

- i Nederland!

